

KHOAN, NGƯỜI VIỆT NAM NÀO ?

Posted on [January 27, 2016](#) by [Lê Thy](#)

Vài lần tôi tự hỏi mình “ Có tự hào là một người Việt Nam không? “. Tôi khựng lại dành chút thời gian suy nghĩ. Khoan, người Việt Nam nào?

Nếu thêm một đoạn nữa cho câu hỏi tôi sẽ tìm thấy ngay câu trả lời. Chẳng hạn người Việt Nam (sau 30/4/75) như Tướng Lương Xuân Việt, như Khoa Học Gia Dương Nguyệt Ánh (và những người chống cộng khác) thì dĩ nhiên. Còn VN kiểu VC, VG, bọn CCC) thì xin lỗi cho tôi thiếu một cái. Đứng chung với đám này chỉ xấu hổ, tủi nhục và chui xuống cống chết sướng hơn.

Trong chỗ tôi làm có vài ba người Việt. Tôi hay gặp câu hỏi này “ Mà biết Nguyễn Văn Thiệu không? , how about uncle Ho?”. Câu trả lời đơn giản như câu hỏi “ TT Thiệu là TT của VNCH , còn Hồ? This guy is a sonofabitch “ Rồi tôi bắt đầu câu chuyện từ trước và sau khi miền Nam (VNCH) bị thất thủ. Tôi kể lại những ngày tù tội, những cực hình tra tấn, những thù hận mà bọn VC đổ trút lên đầu chúng tôi. Thường thì người nghe rất thông cảm, có thằng còn đùa “ I am not a VC, don ‘t kill me!! “.

Bây giờ thì ai cũng biết tôi là người Việt Nam thuộc phần đất tự do, từng ở tù VC, từng thí mạng cùi bằng cách vượt biên theo đường biên. Rất may không có một thằng VC nào làm chung hăng ngoại trừ tụi tôi đã từng sống ở miền Nam hoặc là con cháu của những người có thời kính cẩn chào lá Quốc Kỳ Vàng Ba Sọc Đỏ.

Trong bộ phim Last Days in VietNam, tôi cảm phục và ngưỡng mộ ông Đại Sứ Mỹ Graham Martin bởi hành động rất can đảm và đầy tình người. Đáng lẽ ông đã lên máy bay di tản trước nhất theo lệnh của (thằng chó đẻ) Kissinger, nhưng ông tìm mọi cách trì hoãn để có thể cứu được thêm nhiều người VN. Càng ở lại lâu chừng nào số người được di tản càng tăng thêm. Hình ảnh mỗi một của ông (làm việc cật lực để di tản những người Việt còn mắc kẹt trong khuôn viên tòa Đại Sứ) trên chiến hạm Blue Ridge miệng đang nhai một quả táo – đáng được người VN suy gẫm và biết ơn. Ông đã cống hiến cho chiến tranh VN một đứa con trai trong quân đội Mỹ.(Trung úy Bernard con trai Tướng De latter de Tassigny cũng hy sinh trên chiến trường khi chiến đấu với VM tiền thân của VC). **Không một thằng tướng nào của Quân Đội Nhân Dân VN Anh Hùng có con chết trong chiến tranh!**

Đại Sứ Graham Martin và những nhân vật trong phim không dây mơ rễ má gì với VN vậy mà họ đã cố gắng hết sức mình để cứu giúp, trong khi biết bao người nay ăn nên làm ra ở quê hương mới, phút chốc quên hết những ngày thất tha thất thểu chỉ bộ y phục trên người quay sang nịnh

bộ tâng hót bon cầm quyền hiện tại. VC, VG va CCC (Chống Cộng Cuội) không phải là người Việt, cũng không đại diện cho người Việt, rất cần loại bỏ khỏi danh sách người Việt.

Khoa học gia cũng có nhiều loại chẳng hạn như KHG L. L. H (tôi gọi là chiêm tinh gia, chuyên trị sự dịch chuyển sao trên trời như máy tay tướng số tàu) người cười toe toét hãnh diện vì được Nguyễn Tấn Dũng bắt tay. Mỗi lần nhìn tấm hình này tôi lại muốn mửa!. Học làm gì cho nhiều để “ Mua danh ba vạn , bán danh ba đồng!”

Dương Nguyệt Ánh lại khác biệt một trời một vực. Tôi là big fan của bà, không phải vì học vị, hoặc những phát minh khoa học quốc phòng mà Mỹ phải cúi đầu ngưỡng mộ. Tôi gọi “bà” để tỏ lòng kính trọng mặc dù bà nhỏ tuổi hơn tôi nhiều. Cái mà tôi tìm thấy ở bà là tinh thần yêu nước mãnh liệt, sự biết ơn chân thành đối với những anh hùng , niềm ước ao một dân tộc sẽ đứng sừng sững hiên ngang xứng đáng . Bà là người duy nhất (theo tôi biết) mơ làm người Quang trung và muốn chuyển tải điều đó đến với những con em trẻ tuổi trong , ngoài nước. Bà cũng xác định được cuộc chiến vệ quốc vĩ đại của VNCH trước sự xâm lăng từ VNDCCH (miền Bắc) **KHÔNG PHẢI NỘI CHIẾN** . Điều này đặc biệt quan trọng trong cuộc đấu tranh với kế hoạch hòa hợp hòa giải mà VC đang chủ trương và rất đông rần rết bỏ chạy VG đang hưởng ứng. Chiến đấu với VC ít nhất cần phải có một hiểu biết sâu sắc như thế, nếu không coi chừng bị VC chôn sống (như tét Mậu Thân).

Tướng Lương Xuân Việt cũng vậy, ông tướng trẻ này rất gắn bó với cộng đồng VNHN, nhất là những người lính nay đã thuộc hàng cha chú. Một lần được yêu cầu ông đã hát tình ca sành sỏi như người sinh ra lớn lên ở Saigon. Thật xúc động và cảm phục.

Đây chỉ là hai trường hợp nêu lên để “ Tự hào mình người VN ”. Còn biết bao nhiêu gương anh hùng, gương yêu nước khác xuất hiện không chỉ ở ngoài mà cả trong nước nữa. Chẳng hạn như THƯƠNG BINH VNCH. Xin để ý tôi không gọi THƯƠNG PHÉ BINH theo thói quen của nhiều người. Tôi không muốn làm họ tức giận. Chưa có Thương Binh nào của VNCH muốn bị coi là tàn phế. Cụt chân lên tới tận đùi vẫn lê lét đi bán vé số, mất mù, tay cụt vẫn vất vả đẩy người bàn chải, đồ lật vật đi khắp hang cùng ngõ hẻm kiếm sống (Ai không tin hãy cứ nhìn hình ảnh của anh Lê Hữu Tình). Họ, trong chiến tranh vệ quốc đã hy sinh phần thân thể của mình. Cái mà họ không bao giờ để mắt là DANH DỰ , LÒNG TỰ TRỌNG. Thương tật nhưng chưa bao giờ tự coi mình đã bị phế bỏ. Hai câu chuyện có thật sau đây cho thấy anh em cứng rắn và tự lập như thế nào:

- Anh Nguyễn Văn Bé TQLC là hàng xóm của tôi trước năm 75. Khoảng 1972 anh trở về nhà với cánh tay phải cụt quá khuỷu, tay trái bay mất phân nửa. Tôi không nhớ anh có vợ trước hay sau khi giải ngũ, chỉ biết anh chị sống với nhau rất hạnh phúc và tạo dựng được cơ ngơi kha khá nhờ vào việc thầu ván thông phế bỏ của quân đội Mỹ. Anh thuộc thế hệ đàn anh

của tôi cho nên anh hay kể chuyện chiến trường cho tụi con nít chúng tôi nghe. Vụ hai cánh tay của anh là do anh xô té người bạn để tránh trái B40 bắn tới. Kết quả bạn anh vô sự, nhưng anh được giải ngũ với thân thể đầy sẹo miếng và đôi tay đi nghỉ phép dài hạn. “Đ. má tao muốn tự tử hết sức, mà đâu có tay bóp cò súng. Đ. má tao tưởng tao phé bỏ rồi, không nhờ chị mày an ủi chắc tao sống không nổi,,,”. Vậy mà chỉ một thời gian ngắn anh chị đã làm ăn khá khá đủ tiền nuôi con và sắm cho gia đình mình một mái nhà. Anh mất tay nhưng DANH DỰ và LÒNG TỰ TRỌNG của người lính TQLC vẫn còn nguyên. Hình xăm “TQLC SÁT CỘNG chỉ còn chữ “ SÁ...” phần còn lại đã gởi hương cho gió.

- Đại Úy Ph. Th. Trúc Phân Chi Khu Trưởng đi tù gần mười năm. Được tha vì bị xuất huyết não (stroke) một thân một mình phải tự lo lấy ..ngày ngày đi bán từng vé số, những lần bệnh phải vào nằm nhà thương thí (lót chiếu dưới đất). Hễ cứ hết bệnh thì lại bán về số kiếm sống. Tôi biết rõ điều này vì anh là bà con của tôi. Mỗi khi từ Saigon nghe tin anh bị bệnh tôi đón xe xuống Mỹ Tho để thăm, hề gặp tôi là anh khóc, tôi cũng không cầm được nước mắt. Có bao nhiêu trong túi tôi móc ra đưa anh hết (mà tôi cũng đâu có nhiều) chưa bao giờ anh mở miệng xin. Anh không phải là thương binh trong cuộc chiến nhưng trở trêu thay lại trở thành “ thương binh ” khi ngưng tiếng súng.

Đó mới là những anh hùng. Tôi cũng xin cảm ơn nhiều vị đã đồng tình bỏ bớt chữ “ Phé ” khi nói về Thương Binh Anh Hùng của chúng ta. Mới đây nhất Hội Cứu trợ Thương Binh, Quả Phụ Tử Sĩ đã phát động phong trào “Mỗi Gia Đình Bảo Trợ một Thương Binh”. Điều này khó hay dễ tùy thuộc mỗi người. Khó vì phải tìm cho đúng đối tượng, phải bỏ chút thì giờ đi gởi tiền, phải tốn cuốc. Nhưng mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng khi biết rằng kèm theo món quà là cả tấm lòng mình. Cứ nghĩ anh em và gia đình sẽ có thêm chút tài lực để trang trải khó khăn, anh em ăn được tô phở nóng, hút điếu thuốc ngon và ấm lòng tin tưởng rằng chúng ta không bao giờ quên công ơn của anh em. Thỉnh thoảng viết một bức thư ngắn sẽ ủi an rất nhiều Đó là động lực giúp tôi tiếp tục cho tới ngày nay mặc dù tôi cũng chẳng giàu có gì. (Tip: xin danh sách từ quý cha DCCT, hoặc các hội đoàn đang bỏ công bỏ sức để cứu trợ anh em).

Người Việt Nam mình khoái Tàu, cái gì thuộc về Tàu mới linh. Chẳng hạn anh Tàu Quan Vân Trường qua tới VN được nhiều người xưng tụng là Quan Thánh. Người ta tin truyền thuyết Quan Vân Trường chịu khổ sống chữa trị thương tích trong lúc vẫn uống rượu đánh cờ. Điều đó làm sao so sánh được với tướng Nguyễn Biểu bị bắt ăn đầu lâu người, bị trói dưới chân cầu để chịu chết đuối. Theo Sử ,Nguyễn Biểu chấp nhận trò thách đố vẫn khẳng khái kết tội bọn giặc cho tới giây phút cuối “Không phải có nhiều dịp để ăn thịt người phương Bắc ”. **Đối diện với cái chết mà không sợ, quyết tâm bảo vệ danh dự của Tổ Quốc, theo tôi mới là Anh Hùng.**

Cũng như thế, Sư Thần Giang Văn Minh tác giả của câu đối “ Đàng Giang tự cổ huyết do hồng

“ địch lại với lời khinh miệt của tướng giặc. **Chấp nhận chết không chịu nhục mới xứng đáng được gọi là Thánh.**

Anh (chị) chệt nào cũng có tinh thần Đại Hán. Chính Bá Dương người Đài Loan đã viết bài nêu lên những thói hư tật xấu của chệt. Nhiều anh qua tới VN được tôn xưng là thánh hiền, là vạn thế sư biểu, Nếu có quyền, tôi sẽ gởi trả hết mấy anh “ Tử ” (Khổng Tử, Lão Tử, Mạnh Tử, Trang Tử) về bên chệt để mấy ảnh sống với dân của mấy ảnh. Thánh hiền, sư biểu gì mà phán những câu còn thối hơn kit. Chẳng hạn “ Quân xử thân tử thân bất tử bất trung, Tại gia tòng phụ, xuất giá tòng phu, phu tử tòng tử (Hội Bảo Vệ Quyền Phụ Nữ sẽ kiện cho sặc máu !), Nhất nam viết hữu thập nữ viết vô (thành ra bây giờ bên Tàu nạn thiếu phụ nữ trở nên trầm trọng), Nam vô tửu như kỳ vô phong (VN đang phá tất cả kỷ lục thế giới chết vì rượu, tan nát gia đình vì rượu, thờ ơ với vận mệnh đất nước vì rượu). Hãy để mấy anh “TỬ” R.I.P bên Tàu.

Đó là một dân tộc mọi rợ. chúng nó có thể mổ sống đồng bào mình để lấy nội tạng, ăn thịt bào thai đã tượng hình (Hài nhi đã tượng hình dù chết hay sống vẫn là con người). Tưởng đâu chỉ có những bộ lạc ở Phi Châu mới có Cannibalism ai dè một dân tộc hơn năm ngàn năm lịch sử lại mọi rợ đến như vậy.

Hồi xưa khi Tàu đô hộ ta chúng nó bắt dân ta săn ngà voi, sừng tê giác...để bồi bổ sức khỏe. Khoa học chứng minh thật ra chẳng có lợi lộc gì về mặt thể chất, chỉ là thỏa mãn thú tính đầy đọa người khác mà nhìn cho sướng con mắt. Theo thế giới, nạn khan hiếm tê giác, cá mập là do bọn Tàu kháo nhau về khả năng tình dục. Bắt nguyên con cá mập chỉ lấy cái vi, phần còn lại quẳng xuống biển. Giết một con tê giác chỉ mua cái sừng , phần còn lại.... bỏ!. Có dân tộc nào trên thế giới mọi rợ như thế không? sừng tê, vi cá . . . kích dục theo truyền thống lang băm của tàu thực ra rất ...lang băm và tào lao.

Do đó nếu tôi gọi Tàu là một dân tộc mọi rợ chẳng có gì sai trái cả, xin quý ông Dũng Hùng Sang Trọng (cùng với bọn đội đít Tàu) đừng buồn!

Lính VNCH là những Anh Hùng Vệ Quốc. Phân tích một chút sẽ thấy điều này:

– Họ từ dân mà ra. Cha mẹ anh em dòng họ bạn bè đều sinh ra và lớn lên ở đây. Bản phận của họ là bảo vệ Tổ quốc, đồng nghĩa với bảo vệ những người thân yêu.

– Mười tám tuổi mới được vào lính tuổi đã chín chắn, con nít quân đội không nhận (trừ trường hợp tình nguyện voi...giấy tờ của người khác).

– Không cần phải uống thuốc “ Hùng Tâm “ của Tàu khi đánh nhau.

– Tinh thần “ Vi Đại Nghĩa ” truyền thống của người miền Nam. Tinh thần “ Chống Cộng Vi Quá Sợ Cộng “ của người miền Bắc đã di cư vào Nam.

- Không phải ngẫu nhiên mà lính VC tránh né chạm trán với các lực lượng Tổng Trừ Bị của QLVNCH.
 - Không phải ngẫu nhiên mà lính VC dè chừng các đơn vị Nghĩa Quân và cả NDTV trên đường tiến quân (những đơn vị này tuy không được trang bị đầy đủ như chủ lực, nhưng với họ mất đất là mất hết, gia đình người thân và cả mạng sống.)
- Ngày 30/4 NDTV Hồ Nai Gia Kiệm, Long Khánh vẫn cầm súng chiến đấu. Ngày 2/5 Nghĩa Quân ở một xã thuộc Nhà Bè vẫn không đầu hàng.
- Nếu lính miền Bắc giỏi như thế chúng đã nuốt sống miền Nam sau khi TT NĐD bị lật đổ. Đó là thời kỳ đen tối nhất về chính trị : Thượng bất chính (nhưng) hạ (đã) bất loạn.
 - Nếu lính VNCH không giỏi, Tết Mậu Thân miền Nam đã mất vào tay VC (Carbine M1, M2, Garant M1...& AK 47, B40...)
 - Nếu lính VNCH không giỏi, VC đã làm gỏi An Lộc.
 - Nếu lính VNCH đúng như những gì bọn VC và bọn truyền thông cánh tả Mỹ tiếp tay tuyên truyền, dân chạy loạn ở bất cứ mặt trận nào cũng sẽ chạy về phía VC để được giải phóng.
 - Truyền thông cánh tả Mỹ phải thổi phồng khả năng đánh đấm của lính VC để tương xứng với khả năng chiến đấu của lính Mỹ. Nếu đánh giá đúng (như nhận định của lính VNCH, đối thủ trực tiếp nhiều trận đánh lớn), chúng sẽ không thể trả lời câu hỏi “ BV tẹ như thế sao lính Mỹ không thắng được? “. Toàn là một bọn lão toét!
 - Một đứa con nít 15, 16 tuổi chỉ biết có Bác, Đảng, đánh đấm như thế nào trước một chiến binh dày dạn?
 - Nếu miền Bắc mất, sẽ không có những gương tuấn tiết như ở miền Nam sau 30/4. Không chỉ sĩ quan, binh nhì cũng tự sát (Binh Nhì Hồ Đức Tâm). Điều này chỉ xảy ra ở nước Nhật sau khi thua trận thời W W II !
 - Truyền thông cánh tả Mỹ muốn hạ nhục lính VNCH để đỡ mất mặt. Trong một cuộc phỏng vấn sĩ quan QDNDVN về cuộc chiến tranh Việt Trung, sĩ quan miền Bắc nhận xét “Lính Mỹ nhát hơn lính TC” (Thật ra lính Mỹ không nhát, nhưng bị đưa vào một chiến trường trật lất, đánh nhau với một đối phương trật gọn!)
 - Lính VNCH thua trận vì lệnh lạc bát nhát từ các cấp cao. Họ lại không còn vũ khí đạn dược tiếp liệu để chiến đấu. Anh Hùng trong lực lượng của họ nhiều lắm, , từ những chiến binh tuấn tiết ,những chiến binh không chịu đầu hàng, cho đến vị Trung Úy Phi Công (cùng phi hành đoàn) bị bắn rơi trên bầu trời Saigon ngày 30/4. **Có quân đội nào trên thế giới làm được như vậy không?**

Hà Nội thủ đô của nước CHXHCNVN là do mấy anh VC xưng tụng. Đối với tôi Hà Nội chỉ là một cái đồng rác khổng lồ. Xin quý vị quê ở Hà Nội đừng nóng. Tôi dân miền Nam bị quý ông văn nghệ sĩ mê hoặc đĩnh ninh Hà Nội rất tuyệt vời và rất xứng đáng. Có thể Hà Nội đã rất đẹp và tuyệt vời trước khi HCM cũng đồng bọn đặt chân vào. Sau 75, khi lăng HCM được xây không phải là chính báo Tàu đã từng sánh như một nhà xí thời La Mã sao? Không phải Hà Nội là nơi mà tập đoàn bán nước cho Tàu đang trú ngụ sao? Vậy nếu tôi gọi Hà nội sau 75 là đồng rác khổng lồ thì sai trái chỗ nào? rõ ràng chúng là loại rác rưởi phế thải “ chứ còn gì nữa ? “.

May mắn cho Hà Nội vẫn còn những sĩ tử yêu nước. Như cô thiếu nữ trẻ đẹp Mai Phương Thảo mà tôi đã xem trên you tube, (ai chưa coi xin hãy coi cô gái Hà Nội nẩy lên án bọn CSVN). Tổ quốc mình tồn tại cho đến muôn đời chừng nào vẫn còn những con dân như thế.

Thằng con tôi lớn lên ở đây không biết gì nhiều về VN. Tuy nhiên tôi vẫn mớm vào óc cháu dữ kiện đất nước . Tôi rất hãnh diện vì cháu biết HCM là ai , VC gian ác như thế nào. Tôi cũng dạy cháu chữ VN thường dùng ở ngoài Bắc, trong Nam. Chẳng hạn ở vùng quê miền Nam gọi ba là tía, mẹ là má, còn ngoài Bắc thời xưa họ gọi ba là cha, là thầy, thông thường nhất là bố. Còn mẹ có địa phương gọi là u, bầm ,đẻ. Một lần cháu đùa “ Bố ơi bố xuống xơi cơm kẻo để chờ..”. Cháu chọc tôi vì cháu biết tôi không ưa chữ “ Bố ” . Tôi nhớ có lần hai cha con tâm sự tôi nói tôi không thích chữ “ Bố “ vì nó nhắc tôi nhớ tới bao bố, vật dụng mà bọn VC sau này và VM trước đây vẫn trói người nhét vô rồi liệng xuống sông. Cháu thắc mắc vì nghe tiếng thuyết minh phim từ laptop của mẹ hay đọc những bài viết trên báo. Câu hỏi của cháu là “ Như vậy mấy ông tác giả và mấy bà thuyết minh đều sinh ra ở đất VC hết hảBỐ?”.

Mỗi lần tết đến là tôi kinh ngạc. Người ta có thể chịu tốn đến bạc tỷ để vui xuân. Vậy dân VN nghèo hay giàu? đọc kỹ một chút tôi mới phác giác những người dám bỏ ra số tiền lớn như vậy (nói tới tiền VN tôi lại phải làm bài toán coi bằng bao nhiêu USD) đa số ở miền Bắc. Dân có tiền (lương thiện hay không, ai biết được) đâu có muốn chế độ CS sụp đổ, rất thờ ơ cho vận mệnh của đất nước.

Xin nhớ, người VN ở hải ngoại chỉ đóng vai trò hỗ trợ. Chính người trong nước mới là lực lượng chính để lôi đầu bọn tay sai bán nước xuống. Không vũ khí, quân đội chỉ có tiếng nói và tình yêu tổ quốc dân tộc nồng nàn, người Mỹ, Úc, Canada, Pháp... gốc Việt đã làm hết sức mình. Bọn VG, VC nằm vùng, CCC xuất hiện nhan nhản tạo cảm tưởng chúng rất lớn đang hoạt động có lợi cho VC. Thực ra bọn này chỉ là một thiểu số và phần nhiều đã bị cháy. Sở dĩ chúng hoạt động vì được đầu tư đào tạo khả năng viết lách. Chúng không có sức mạnh. Sức mạnh thuộc về những người Việt trầm lặng. Họ trầm lặng nhưng lúc cần họ sẵn sàng thể hiện sức mạnh của mình qua hành động. Chẳng hạn như vụ Trần Trường, chẳng hạn như vụ bầu cử HDH ở Texas và biết bao vụ việc khác.

Người VN hải ngoại trở nên hiền hơn nhiều :VC đến Mỹ cảm thấy được bình an hơn. Chẳng hạn như một thằng Thượng Tá CA (được con bảo lãnh) đang bình chân như vại ở nơi nào đó trên nước Mỹ. Chẳng hạn như VC cái Hồng Beo từng là tình nhân của tướng CAVC Nguyễn V Hường. Hường chắc đang sống đâu đó không xa . Bao nhiêu VC khác có nợ máu thời cầm quyền đang thoải mái an hưởng của bóc lột trên khắp nơi nhiều người Việt (từng là nạn nhân của chúng) sinh sống. **Dĩ nhiên tôi không hô hào bạo lực nhưng chúng ta chỉ ít có thể tố cáo bọn chúng với FBI vì hiến pháp Hoa Kỳ vẫn đặt CS ra ngoài vòng pháp luật. Theo tôi được biết chưa có ai làm điều này.**

- Nguoivietudo -